

SERMÓ DE SANT MAGÍ¹

Mn. Ramon Roca

Rector de Verdú

Un any més els veïns del barri de Sant Magí ens convoquen a la festa típica del Barri.

I ens preguntem: per què aquesta festa, una de les més típiques, entranyables i tradicionals de la ciutat de Cervera, que, malgrat les circumstàncies canviants en tots els ordres, encara es manté la mar de viva en aquesta població, avivada naturalment, per l'organització sempre reeixida de la mateixa gent de la barriada...?

Per què aquests honors, vers un personatge, que, al cap i a la fi, vivia retirat en una cova ben a prop de la nostra comarca... quan precisament veiem amb quina facilitat sorprenent el temps es cuida d'esborrar de la memòria i del cor de l'home els més grans i distingits personatges que han passat per la humanitat...?

Per què aquest sant frueix d'una devoció tan tradicionalment arrelada i popular en les nostres comarques...?

I encara continuem preguntant: per què tanta generositat i valentia d'aquest home de la Brufaganya, que, abans d'idolatriar, dóna la vida i els botxins li tallen el cap. I aquell home que vivia solitari és capaç de fer brollar aigua d'una roca per afavorir els seus propis perseguidors, que venien morts de set. Això ja és el "súmmum"...

La resposta ens la donarà el mateix Sant. Escoltem el text on ell i tots els màrtirs i fidels seguidors de Crist s'han inspirat. Diu el mestre: "Tot aquell que em reconegui i em confessi davant els homes, també jo el reconeixeré i em declararé a favor seu davant el Pare que està en el cel..."

I insisteix: "Si algú vol venir darrera meu que es negui a si mateix i que agafi la seva creu i em segueixi..."

I encara sant Pau: "Ja se sap que tots els qui volen viure virtuosament segons Jesucrist, han de sofrir persecució..."

I avui, tanmateix, vigeix el mateix programa, si fa o no fa.

¹ *Sermó pronunciat per mossèn Ramon Roca a l'església de Sant Magí de Cervera, el 19 d'agost de 2011.*

Foto de Victòria Fusté.

I és que, en definitiva, el nostre ideal com a cristians, és conèixer i estimar Déu. I tot això mitjançant la imitació de Jesucrist, suprem i exemplar diví. I dels Sants, models més assequibles, homes al cap i a la fi de la mateixa constitució que nosaltres; que vivint en les mateixes o pitjors circumstàncies, han assimilat perfectament el Crist.

Els sants, com sabem, són els germans grans en la família dels fills de Déu: ens agafen de la mà i ens diuen: si aquell ho ha aconseguit: per què tu no? Els sants no existeixen per a ells mateixos: són com un pont, una finestra que ens remet vers el misteri de Déu...

Un dels signes més representatius d'aquesta festa de barri és l'aigua: la

cerimònia, el ritu de tragar aigua de Sant Magí de Brufaganya i repartir-la a la població, amb la participació dels carros tradicionals i avui excepcionals...

Posats en aquest ambient de l'aigua, podem fer memòria dels set càntirs que hi ha en el món:

El primer càntir és l'aigua del sí matern, talment un miracle, que ens dona l'ésser.

El segon càntir: l'aigua de la pluja: aigua blanca que guardem amb dolcesa per apaivagar la nostra set.

El tercer càntir: es l'aigua del mar, majestuosa, l'aigua de les vacances.

El quart càntir: aigua de la font: fresca, neta, dolça, que reconforta.

El cinquè càntir: aigua dels rius, brollant de les muntanyes, s'escampa pels conreus.

El sisè càntir: aigua de les aixetes: s'endinsa en els nostres banys i cuines...

El setè càntir: aigua baptismal: ens engendra en la gràcia, ens omple de vida i esperança...

I faríem ressaltar, com no, l'aigua que ofereix Jesús. Recordem amb fruïció el diàleg de Jesús amb la samaritana, una pàgina inescapable, plena d'encant, de tacte i delicadesa. "El qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set". La samaritana serà el símbol de l'home que no pot apaivagar la set. Tot home està ferit d'insatisfacció. Anem d'un pou a l'altre; d'un bar a l'altre, d'un mercat a l'altre, buscant nous productes per calmar la set que ens tortura, però al final, seguim amb més set que mai...

La set són nostres desigs, nostres passions, nostres ànsies, nostres necessitats. Hi ha desigs de tot tipus: espirituals, intel·lectuals, morals, psicològics, carnals, materials. L'home no és que tingui set, és set...

"Veniu a mi els qui esteu assetegats..."
Val la pena escoltar aquesta invitació...

Només es necessita una cosa; anar a Jesús, creure en ell, acceptar el seu amor entregat i respondre amb amor confiat...

Acabo augurant que, per intercessió de Sant Magí, màrtir, patró d'aquest barri:

Que l'aigua de l'amistat brolli entre tots els nostres cors.

Que l'aigua del diàleg regui totes les nostres il·lusions.

Que l'aigua del respecte inundi totes les nostres trobades.

Que l'aigua de la vostra presència il·lumini totes les nostres converses.

Que l'aigua de la vostra llibertat vivifiqui tots els camins dels homes.

Que l'aigua de la vostra vida doni sentit a la vida de cada home.

Continuem la festa. Deixeu-me agrair l'esforç, la voluntat i constància de les persones que conformen l'Associació d'Amics de Sant Magí. Per molts anys pugueu ser fidels a aquesta tradició tan arrelada, i que aquesta devoció de poble a Sant Magí ens afermi en la fe, ens encoratgi en la caritat i en la fidelitat de les sanes tradicions. Que per molts anys la puguem celebrar!